

Σεβασμιώτατοι Άγιοι Αρχιερείς,

Κύριε Αντιπεριφερειάρχα,

Κύριε Δήμαρχε Πύλου – Νέστορος μετά των μελών του ΔΣ,

Κύριοι εκπρόσωποι φορέων και αρχών,

Συνάδελφοι στην Αυτοδιοίκηση,

Φίλες και φίλοι,

Με ιδιαίτερη χαρά βρισκόμαστε σήμερα όλοι εδώ, προκειμένου να επισημοποιήσουμε τις αδελφικές σχέσεις των περιοχών μας, που λόγω γεωγραφικής εγγύτητας και πολλαπλών ιστορικών συγκυριών, ανάγονται στο βάθος του χρόνου. Πρόκειται για ένα χρέος ιστορίας και πολιτισμού που οφείλαμε να εκπληρώσουμε και σήμερα κάνουμε πράξη με την επίσημη τελετή αδελφοποίησης των Δήμων Πύλου-Νέστορος και Κυθήρων σε συνέχεια ομοφώνων αποφάσεων των δύο Δημοτικών Συμβουλίων.

Οι ευρύτερες σχέσεις των Κυθήρων με τη γειτονική Πελοπόννησο ανάγονται στα αρχαία χρόνια. Θεωρείται πλέον δεδομένο ότι για τους Μινωίτες, τα Κύθηρα ήταν η γέφυρα προκειμένου να περάσουν στην Πελοπόννησο, ενώ μετά την πτώση των Μινωιτών το 1400 πΧ, το νησί κατακτάται από τους Μυκηναίους. Μετά την κάθοδο των Δωριέων, τα Κύθηρα περνούν στη σφαίρα επιρροής του Άργους και στα μέσα του 6^{ου} αιώνα πΧ καταλαμβάνονται από τους Σπαρτιάτες που τα θεωρούσαν στρατηγικής σημασίας. Κατά τον Πελοποννησιακό Πόλεμο, το 424 πΧ αποβιβάζεται στα Κύθηρα ο Νικίας και ακολούθησε μια πολυετής διαμάχη με την Αθήνα για την τύχη τους.

Κατά τους πρώτους χριστιανικούς αιώνες, πάλι από την Πελοπόννησο, τα Κύθηρα δέχονται το μήνυμα του Ευαγγελίου και

το 375μΧ η Αγία Ελέσα, διωκόμενη από τον ειδωλολάτρη πατέρα της καταφεύγει στα Κύθηρα όπου μαρτυρεί από τα χέρια του και καθίσταται έτσι η πρώτη προστάτιδα των Κυθήρων, σε χρόνους δύσκολους και σκοτεινούς. Οι πειρατικές επιδρομές ερημώνουν το νησί και γύρω στο 921 ο γεννημένος στην Κορώνη της Μεσσηνίας Όσιος Θεόδωρος, μεταβαίνει στα Κύθηρα και μονάζει στον παλαιοχριστιανικό ναό των Αγίων Σεργίου και Βάκχου. Στις 12 Μαΐου του 922, και έχοντας φτάσει με μεγάλα ύψη αρετής, ο μεσσήνιος Όσιος Θεόδωρος αποθνήσκει. Λίγους μήνες μετά, ναυτικοί που πέρναγαν από τα Κύθηρα βρήκαν άθικτο το λείψανό του και πάνω του μια επιγραφή που ο ίδιος είχε χαράξει: *«Εγώ ο δούλος του Θεού Θεόδωρος ησθένησα την 9^{ην} του μηνός Μαΐου και ιδού που αποθνήσκω την 12^{ην} του αυτού μηνός, την του Αγίου Επιφανίου ημέραν»*. Το λείψανο έμεινε άφθορο 3 χρόνια και τελικά το 925, Μονεμβασιώτες το έθαψαν, ξαναχτίζοντας και επεκτείνοντας τον παλιό ναό των Αγ. Σεργίου και Βάκχου, τον οποίο πλέον αφιέρωσαν στο νέο προσάτη του νησιού. Από εκείνη την περίοδο, τα Κύθηρα άρχισαν να εποικίζονται αρκετά συστηματικά και έτσι ο Όσιος Θεόδωρος θεωρείται ζωηφόρος.

Μετά την Άλωση της Κων/λης από τους Φράγκους, τα Κύθηρα ακολουθούν αδιάλειπτα πλέον την ιστορική πορεία των Ιονίων Νήσων και είναι ένα από τα πρώτα τμήματα του ελληνικού χώρου που καταλαμβάνεται από τους Ενετούς οι οποίοι θα διοικήσουν το νησί από το 1207 μέχρι το 1797 οπότε η Βενετία έχασε όλες τις κτήσεις της με τη Συνθήκη του Κάμπο Φόρμιο.

Μέσα στην περίοδο της Ενετοκρατίας, κατ' άλλους τον 14^ο αιώνα, κατ' άλλους τον 16^ο, βρέθηκε με θαυματουργικό τρόπο στο νησί η Ιερά Εικόνα της Παναγίας της Μυρτιδιώτισσας, που έκτοτε

αποτελεί το πολυτιμότερο θησαύρισμα των Κυθήρων. Η αυθεντική εικόνα, που φυλάσσεται στο ομώνυμο Ιερό Προσκύνημα, βρέθηκε από έναν βοσκό και αποτελεί από της ευρέσεώς της το πνευματικό αποκούμπι όλων των Κυθήρων, το alter ego των απανταχού Γης Κυθηρίων, που όπου και αν μετανάστευσαν μετέφεραν σε περίλαμπρους ναούς τη λατρεία της Παναγίας τους.

Έτσι, το 1828, μετά τη νικηφόρα για τις χριστιανικές δυνάμεις Ναυμαχία του Ναβαρίνου, κυθήριοι ψαράδες, μετέφεραν εικόνα της Παναγίας της Μυρτιδιώτισσας στην Πύλο, όπου αρχικά έχτισαν έναν μικρό πλίνθινο ναό στο σημείο του σημερινού ναού. Η σημερινή εικόνα, αγιογραφημένη στη Μονή Ιβήρων του Αγ. Όρους κατά τον 19^ο αιώνα, αποτελεί όχι μόνο για την Πύλο αλλά και ευρύτερα, πηγή θαυμάτων και ευλογιών, όπως εξάλλου αποτελεί κάθε εικόνα και εκτύπωμα της Παναγίας για όποιον την επικαλείται ευσεβώς και με θέρμη.

Φίλες και φίλοι,

Εκπληρώνουμε σήμερα ένα χρέος απέναντι σε αυτούς τους ακατάλυτους και μακραίωνους ιστορικούς δεσμούς των Κυθήρων με την Πελοπόννησο, και ιδίως με την Πύλο και την Κορώνη, όπου η μεν Κορώνη μας δώρισε ως προστάτη τον Όσιο Θεόδωρο, η δε Πύλος δέχθηκε αιώνες μετά ως αντίδωρο εκ μέρους των Κυθηρίων, την εικόνα της Μυρτιδιωτίσσης.

Σε καιρούς δυσχείμερους και γεμάτους προκλήσεις όπως οι σημερινοί, έχουμε ανάγκη περισσότερο από ποτέ το νεύμα της Παναγίας και τις ευχές των Αγίων μας, δηλαδή τα βασικότερα εκ των θεμελιωδών στοιχείων που συνθέτουν τον ελληνορθόδοξο πολιτισμό μέσα στο διάβα των αιώνων και της ιστορίας. Διότι, τί

θα ήταν η Ελλάδα χωρίς Παναγία και Αγίους; Τί θα ήταν η Ζάκυνθος χωρίς Άγιο Διονύσιο, η Κέρκυρα χωρίς Άγιο Σπυρίδωνα, η Θεσσαλονίκη χωρίς Άγιο Δημήτριο και η Πάτρα χωρίς τον Άγιο Ανδρέα; Τί θα ήταν η ελληνική ταυτότητα χωρίς τις χριστιανικές της βάσεις; Τι θα ήταν η Ευρώπη χωρίς το κήρυγμα του Πέτρου και του Παύλου, χωρίς τις Εξομολογήσεις του Αγίου Αυγουστίνου και χωρίς τη διάσωση και διάδοση του Αριστοτέλη και του Πλάτωνα από τους καλογέρους και τα μοναστήρια στη σκοτεινή εποχή του Μεσαίωνα;

Θα ήταν, όπως και τα Κύθηρα, τόποι άσημοι, πριν τα καθαγιάσει ο Όσιος Θεόδωρος και πριν μας φανερώσει η Παναγία το από αιώνων κρυμμένο εικόνισμά Της. Θα ήμασταν όλοι «ακόμα ένας τόπος», μέσα στην ανωνυμία και την ασημότητα όλων εκείνων – τόπων και ανθρώπων – που δεν έχουν ως βάση αναφοράς το επέκεινα αλλά πιστεύουν μόνο στο επιστητό.

Αφού σας ευχαριστήσω όλες και όλους για την αβραμιαία κατά τις ημέρες αυτές φιλοξενία, τον Σεβ/το Μητροπολίτη Μεσσηνίας, Κορώνης, Μεθώνης και Ανδρούσης κ. Χρυσόστομο, λόγιο ιεράρχη και διακεκριμένο πανεπιστημιακό δάσκαλο, τον Δήμαρχο Πύλου-Νέστορος κ. Καρβέλα και όλους τους συνεργάτες τους, θα ευχηθώ να μας χαρίσει η Παναγία η Μυρτιδιώτισσα όλα εκείνα για τα οποία ο υμνογράφος την εγκωμιάζει στον Οίκο Της:

«Αποπλήκτων την άρρητον ιάσιν

Ναυτικών εν κινδύνοις διάσωσιν

Κεραυνών και πυρός την κατάσβεσιν

Λοιμικών νοσημάτων απέλασιν

Ανομβρίας αυχμού την κατάπαυσιν

Ανιάτως νοσοούντων την ίασιν

Και το πλήθος ετέρων θαυμάτων Της»

Σας ευχαριστώ!